

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

<p>Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6.— z dostawą do domu . . . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7'— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7'— Zagranicą . . . . . mies. zł. 5'—, kwart. 15'—</p>	<p>Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.</p>	<p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P.</p> <p>Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p>	<p>CENA NUMERU 10 gr.</p>	<p>Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz 10 mm. (9½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadzwyczajnych i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dzień gospodarczy, paski w tekście gr. 30, pod względem na pierwszej stronie, zł. 1'—, Tabele i kalendarze o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupon i sprzedaż słów gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.</p>
---	--	--	--	--

Huculskim Szlakiem Legionów.

Rozpoczynający się za kilka dni Marsz szlakiem II. Brygady Legionów nasuwa siłą rzeczy przeliczne refleksje.

Zgorą dwadzieścia lat minęło od czasu, kiedy młody, źle odziany żołnierz polski II. Żelaznej Brygady Karpackiej, rzucony rozkazem, walczył w najbardziej dzikiej, niedostępnej części Polski — na Huculszczyźnie. Młody ten żołnierz, niewprawiony jeszcze w boju, wysłany został na front bardzo ciężki, w nieprzebyte bory puszczy Karpackiej, gdzie walczyć musiał nie tylko z wrogiem, ale i z dziką przyrodą, która piętrzyła przed nim różne trudności. W takich warunkach wykuwał on granice przyszłego Państwa polskiego. Brak dróg i mostów utrudniał mu każde poruszenie a duża zima karpacka trudności te jeszcze bardziej potęgowała. Słusznie też II. Brygada otrzymała nazwę Żelaznej Karpackiej Brygady.

Brygada II. została uformowana częścią z tzw. Legionu wschodniego, częścią z ochotników Galicji zachodniej, należących do organizacji sokolich, Drużyn strzeleckich i Związków strzeleckich. Pomimo kreciej roboty żywiołów, które z całą świadomością psuły militarny wysiłek społeczeństwa, garść ta złożyła przysięgę w Mszanie dnia 26 września 1914 r., czem stwierdziła swą niezachwianą wolę walczenia w szeregach wojska polskiego. Równocześnie w Krakowie tworzył się pułk drugi. Ostatecznie obydwie pułki złączone w całość, prawie jednocześnie biorą swój początek i jednymi drogami maszerują w Karpaty. Idą przez ciężkie boje we wschodniej Galicji, Bukowinie i Bessarabji i łączą się dopiero z pozostałymi formacjami Legionów na wspólnych wołyńskich pozycjach w październiku 1915 roku.

Ramię przy ramieniu, nierozłącznie prawie, trwały razem pułki, rozdzielać się tylko czasowo, gdy tego wymagała sytuacja. Wije się różnobarwna wstęga poczynań, utkana z krwi serdecznej i ostrych, ciężkich wysiłków. Ta różnobarwna wstęga, co rozłączyła krasę rycerską, daleko od kraju, uhaftowana jest drogocennymi kamieniami wysiłku i poświęcenia, które przetrwały zmęczenie i niedostatek. Rozumiejąc swą odpowiedzialność, Brygada rzeźbiła w walkach piękny pomnik swego istnienia.

W związku z tem należy wspomnieć o ustosunkowaniu się Huculów do działania Legionów. Stosunki te układały się jak najbardziej życzliwie. Huculi, służąc jako przewodnicy i wywiadowcy, oddali znaczne usługi Legionom a nawet wielu z nich zgłosiło się ochotniczo do szeregów legionowych. Wobec tak przychylnego stanowiska, zajętego przez ludność miejscową, Komenda Legionów przystąpiła do zorganizowania kompanji huculskiej, by umożliwić Hucułom udział w walce o niepodległość Polski wspólnie z Legionami.

Przez udział w Marszu Szlakiem II. Brygady wracać będzie młodzież polska na ten szlak, by walczyć o zwycięstwo sportowe tak, jak kiedyś młody żołnierz polski walczył w boju o zwycięstwo dla Polski. Niemniej ważnym momentem jest nawiązanie do pięknej tradycji współpracy między żołnierzem polskim a miejscową ludnością huculską.

Budżet ministerstwa komunikacji. Zakończenie dyskusji na senackiej Komisji komunikacyjnej.

Warszawa, 8 lutego. (P. A. T.)

Na posiedzeniu senackiej komisji budżetowej w dniu 6 bm., na zakończenie dyskusji nad budżetem Min. Komunikacji, zabrał głos p. minister J. Ulrych, który odpowiadał na uwagi pp. senatorów.

LOTNICTWO CYWILNE.

Mówiąc o zagadnieniach lotnictwa cywilnego, poruszonych przez referenta sen. Rudowskiego, p. minister oświadczył m. in., co następuje:

„Lotnictwo cywilne, nad którym zwierzchni nadzór sprawuje minister komunikacji, grupuje wszystkie dziedziny lotnictwa, znajdujące się poza lotnictwem wojskowym. — Pomimo szczupłych stosunkowo w porównaniu z zagranicą zasobów pieniężnych, prace lotnictwa cywilnego idą wytrwale po ustalonej linii rozwojowej.

Statystyka komunikacji lotniczej za r. 1935 wykazuje w porównaniu z r. 1934 zwiększenie pasażerów. Pasażerów przewieziono 22.190, w r. 1934 — 18.301. Regularność wzrosła — 95,9 proc. do 97,5 proc. Obecnie w toku są rokowania w sprawie nawiązania komunikacji z państwami skandynawskimi, oraz ewentualnego przedłużenia polskiej linii na Bałkanach do Aten. Dodatnie wyniki naszej ekspansji na terenie państw obcych dają się odczuwać we wzroście naszego autorytetu lotniczego i ogólnopaństwowego, wynikiem czego są otrzymywane propozycje współpracy w organizacji i eksploatacji międzynarodowych linii komunikacji lotniczej.

W r. 1935 zostały zakupione zagranicą samoloty komunikacyjne w ilości 6 sztuk. Na konieczność tego zakupu złożyły się następujące przyczyny: 1) zakupione zagranicą i wyprodukowane w kraju na podstawie licencji w latach 1928-29 samoloty Fokker w liczbie 16 sztuk, które utrzymywały komunikację lotniczą do r. 1935, uległy jako typ przestarzenia; 2) uzyskany przez wprowadzenie samolotów Fokker czasokres 8 lat został zużyty na budowę prototypu w kraju kosztem dość wydatnych wysiłków finansowych celem wyprodukowania krajowego samolotu komunikacyjnego. Żaden jednak z tych prototypów nie uzyskał wyników, któreby pozwoliły na zastąpienie sprzętu komunikacyjnego linii lotniczych sprzętem krajowym. Zagranicą, posiadającą lepsze środki finansowe i organizacyjno-przemysłowe, zdystansowała nas.

3) Tymczasem sytuacja niekorzystna P. L. „Lotu“ w porównaniu z zagranicą skutkiem przestarzenia się typu sprzętu lotniczego komunikacyjnego uległo dalszemu pogorszeniu przez wprowadzenie na linjach lotniczych międzynarodowych nowych typów samolotów o dużej szybkości (ponad 250 km/godz.), znacznej pojemności i dużym komfortie, oraz tańszych w eksploatacji dla towarzystw komunikacyjnych. Skutkiem tego konkurencja P. L. „Lot“ na linjach międzynarodowych stała się niemożliwą, pasażerowie zaczęli stronić od „Lotu“, na co

nawet zwróciło uwagę Ministerstwo spraw zagranicznych. Trudności z krajowymi prototypami spowodowały nasze czujne zainteresowanie się wynikami przemysłu lotniczego obcego, a szczególnie amerykańskiego, które wyprzedziło lotnictwo komunikacyjne europejskie o kilka lat w swym rozwoju, stając się wzorem dla wszystkich państw europejskich. Studja w tym kierunku były potrzebne nie tylko dla lotnictwa cywilnego, lecz również wykorzystano je lotnictwo wojskowe.

Wyrazem podobnego zainteresowania się jest nabywanie wzorców dla przemysłu lotniczego w postaci najwyższej klasy typu.

4) Wytworzona w komunikacji lotniczej, omówiona wyżej, niekorzystna sytuacja, spowodowała konieczność dodatkowego nabycia oprócz wzorców dla przemysłu lotniczego, wykorzystywanych zresztą przez „Lot“ jeszcze kilku płatowców komunikacji lotniczej do obsługi linii międzynarodowych. Ostatecznie ilość zakupionych samolotów została podyktowana koniecznością posiadania niezbędnej ilości wzorców dla studjów oraz niewielkiej rezerwy (2 płatowce), potrzebnej dla P. L. „Lot“ do utrzymania się na poziomie konkurencyjnej do czasu wyprodukowania samolotów komunikacyjnych w kraju.

WYTWÓRNIE R. W. D.

W związku z poruszoną sprawą stosunku lotnictwa cywilnego do wytwórni RWD i do samolotów RWD II, sprawa przedstawia się jak następuje: RWD II odbywa obecnie loty fabryczne, przyczem wykonywa się na nich drobne przeróbki i poprawki. Po upływie 1—2 miesięcy samolot zostanie oddany do Instytutu badań technicznych lotnictwa celem wykonania oficjalnych prób sprawności i pomiarzenia wyczynów.

W wypadku wykonania prób sprawności z wynikiem dodatnim, samolot zostanie poddany godzinnej próbie eksploatacyjnej, która może zostać przedłużona w wypadku potrzeby. Samolot po wykonaniu próby eksploatacyjnej może z wynikiem pomyślnym: a) po wykonaniu niezbędnych ewentualnych poprawek, wynikających z doświadczeń, zdobytych w próbach, stać się podstawą do opracowania typu seryjnego. W obecnych jednak warunkach typ ten nie odpowiada wymaganiom komunikacji lotniczej; b) stać się podstawą do rozwinięcia go w nowy prototyp, będący ewolucją poprzedniego, lecz dostosowanego do potrzeb komunikacji lotniczej. Nowy prototyp będzie musiał być podany analogicznym próbom, jak obecny, zgodnie z przepisami. Czas potrzebny do wyprodukowania serii prototypu wyniosłby około półtora roku.

W związku z tem Ministerstwo Komunikacji musi poddać samolot RWD II wyczerpującym próbom, żeby zagwarantować należyte bezpieczeństwo lotów samolotów pasażersko-komunikacyjnych.

Niemna więc mowy o jakimś rzekomym bazowaniu lotnictwa cywilnego na produkcji zagranicznej.

KOLEJKA NA KASPROWY WIERCH.

W odpowiedzi na uwagi w sprawie budowy kolejki na Kasprowy Wierch,

P. Minister podkreślił, iż Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwałą z dn. 24 lipca 1935 r. upoważnił przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe do przystąpienia w charakterze udziałowca do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „Towarzystwo budowy i eksploatacji kolei linowej Zakopane—Kuźnice—Kasprowy Wierch“, przyczem określili wysokość udziałów na 51 procent kapitału zakładowego, mającego wynosić 200 tysięcy zł. Komitet Ekonomiczny postanowił, że udział P. K. P. ma być pokryty ze środków Krajowego Funduszu Kolejowego. W wykonaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów P. K. P. przystąpiły do spółki i wpłaciły udział w kwocie 102.000 zł., obciążając wydatkiem tym Krajowy Fundusz Kolejowy, który powstał na podstawie uchwały b. sejmiku galicyjskiego z 15 lutego 1894 r. i służyć ma do popierania budowy kolei lokalnych, podrzędnych tramwajów i t. d. drogą udzielania pożyczek, obejmowania części kapitału zakładowego, przyznawania gwarancji i t. p.

KOSZTY BUDOWY.

Koszt budowy kolei linowej z Kuźnicy na Kasprowy Wierch obliczony został na około 2 miliony 500 tys. zł. Budowa wykonywana jest częściowo na warunkach kredytowych przez stocznię gdańską, która zakredytowała koszty konstrukcji urządzeń mechanicznych i montażu do wysokości 1.100 tysięcy zł., fabrykę lin w Sosnowcu, która udzieliła trzyletniego kredytu w kwocie około 170 tys. zł., inne fabryki i dostawców, którzy udzielili kredytu kilkunastomiesięcznego na około 500.000 zł. Na pokrycie kosztów robót budowlanych, wykonywanych przez spółkę we własnym zarządzie udzieliło Ministerstwo Komunikacji na podstawie uchwały Rady Ministrów z 29 XI 1935 r. ze środków Krajowego Funduszu Kolejowego pożyczkę długoterminową w kwocie 600.000 zł.

Prace przygotowawcze do budowy kolei rozpoczęto w lipcu 1935 r. Towarzystwo uzyskało zezwolenie na wstęp na grunt od przymusowego zarządcy mieniem Uznańskich, będących właścicielami terenu od Kuźnic do połowy trasy górnego odcinka. Prawo wstępu na grunty górskie na Kasprowym, otrzymało od właściwej władzy administracyjnej. Odszkodowanie za szkody wyrządzone przy budowie zostało przez towarzystwo w porozumieniu z właścicielami gruntów uregulowane. Urząd wojewódzki w Krakowie wyłożył plany i projekt kolei do wglądu stron zainteresowanych w Zakopanem i Poroninie, poczem rozpatrzył komisyjnie zgłoszone zarzuty i wszystkie odrzucił. Na podstawie opinji województwa w Krakowie, Minister Komunikacji wydał towarzystwu koncesję na budowę i eksploatację kolei linowej z Kuźnic na Kasprowy Wierch. Opierając się na postanowieniach koncesji, towarzystwo wniosło podanie do urzędu wojewódzkiego w Krakowie o wszczęcie postępowania wyłączeniowego. W sprawie dostaw prądu elektrycznego, zawarło towarzystwo umowę z gminą Zakopane.

WYDATKI EKSPLOATACYJNE.

Roczne wydatki eksploatacyjne, przewidziane są na sumę 170 tysięcy zł. (Dalszy ciąg na stronie 2-giej).

Stąd zimowy marsz na szlaku Koszmacz—Zabie—Worochta budzi tak żywy oddźwięk w całym społeczeństwie.

Bul.

Plenarne posiedzenie Sejmu.

OWACJA DLA MARSZAŁKA.

Warszawa. 8 lutego. (P. A. T.) Marszałek Sejmu Car otworzył dzisiejsze plenarne obrady o godz. 12.15, powitany przez Izbę hucznymi oklaskami.

DŁUGI ROLNICZE.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego marszałek zawiadomił posłów o wycofaniu przez posła Bołędzia wniesionej przezeń noweli do rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, poczem poświęcił krótkie wspomnienie pośmiertne zmarłemu dnia 21 stycznia rb. w Krakowie śp. posłowi Michałowi Zenkelerowi. Izba uczciła pamięć zmarłego posła przez powstanie.

STOSUNEK PAŃSTWA DO KARAIMÓW I MUŻULMANÓW.

Przystąpiono do porządku dziennego. Poseł Hoffman referował rządowy projekt ustawy o stosunku państwa do karaïmskiego związku religijnego Rzeczypospolitej Polskiej. W Polsce mamy 4 gminy karaïmskie, dwie na północnym wschodzie, dwie na południowym wschodzie. Tak jak dla innych wyznań, prócz rzymsko-katolickiego, państwo chce ustalić taki stan rzeczy, że każdy kościół w Polsce jest samodzielny i niezależny od innych hierarchicznych grup tego kościoła na terenie innych państw. To czyni wspomniana ustawa w odniesieniu do religii karaïmskiej. Na czele wyznania stoją wybrani hachan, a na czele poszczególnych gmin hazzanowie. Zastępcą hachana jest ułlu-hazzan. Ustawa reguluje sprawę wyboru władz kościelnych, a w szczególności swych nawiązuje do starej tradycji.

W głosowaniu ustawę przyjęto jednomyślnie w 2-em i 3-em czytaniu.

Następnie pos. Pimonow zreferował projekt ustawy o stosunku państwa do muzulmańskiego związku religijnego. Ustawa reguluje podstawy prawne tego związku, uznając jednocześnie jego organizację wewnętrzną. Sejm uchwalił ustawę w 2-em i 3-em czytaniu. Ustawa jest wynikiem porozumienia między rządem i prawną reprezentacją muzulmanów. Ustawa zapewnia rozwój wyznaniu i gwarantuje możliwość ingerencji ze strony państwa.

SPLATA WIERZYTELNOŚCI HIPOTECZNYCH.

Skości przesłano w pierwszym czytaniu do komisji prawniczej projekt ustawy, złożonej przez posła Siodę w sprawie zmiany ustawy o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznej. Do komisji budżetowej odesłano projekt ustawy w sprawie zmiany rozporządze-

B. POSEŁ PRAGER SKORZYSTAŁ Z AMNESTJI.

Warszawa. 8 lutego. (P. A. T.) Wczoraj doręczono odsiadującemu karę w więzieniu b. posłowi Pragerowi zawiadomienie o zmniejszeniu kary na zasadzie ustawy amnestycznej. Poseł Prager ma zmniejszoną karę z 3 lat do 1 roku i 3 miesięcy. Ponieważ p. Prager zgłosił się do odbycia kary przed 5 miesiącami, pozostaje mu jeszcze do odsiedzenia 10 miesięcy.

SPIRYTUS POTANIEJE.

Warszawa. 8 lutego. (P. A. T.) Cena spirytusu, przeznaczonego na cele przemysłowe, została obniżona o 30 proc., natomiast cena spirytusu denaturowanego o 17 proc. Obniżki wejdą w życie w ciągu najbliższych dni.

WYFROK NA GRENDZIE WYKONANO.

Kraków. 8. II. (PAT.) Pan Prezydent Rzplitej nie skorzystał z prawa łaski w stosunku do zasądzonego dzisiaj przez wojskowy sąd doraźny w Krakowie na karę śmierci przez rozstrzelanie Szczepana Grendy, mordercy śp. inż. Stefana Dyljona.

O godz. 13.40 wyrok został wykonany na podwórzu wojskowego sądu okręgowego przy ul. Montelupich w Krakowie.

nia Prezydenta Rzplitej o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych oraz zawodowych wojskowych. Do komisji prawniczej odesłano projekt ustawy w sprawie nowelizacji art. 5-go dekretu Prezydenta Rzplitej o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych. Wreszcie do komisji pracy odesłano projekt posła Szczepańskiego noweli do ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu. Komisję pracy wybrano na dzisiejszym posiedzeniu w składzie 32 osoby.

WYBORY DO KOMISJI KONTROLI DŁUGÓW PAŃSTWA.

Następnie Izba przystąpiła do wyboru 4 członków i 4 zastępców członków komisji kontroli długów państwa. Na członków wybrano posłów: Zaklikę, Gauzę, Zakrockiego i Maleszewskiego, a na zastępców: Bakona, Dju-

gosza, Jahodę-Zółtowskiego i Peleńskiego.

Izba dokonała wreszcie wyboru wiceprezesów sądu marszałkowskiego i zastępcy rzecznika, przyczem, zgodnie z propozycją marszałka Sejmu postanowiono wybrać trzech zastępców, a nie dwóch. Zastępcami sądu marszałkowskiego wybrani zostali posłowie: Wagner, Śląski i Nowak. Na zastępcę rzecznika sądu wybrano posła Gauzę.

Na zakończenie odesłano do łaski marszałkowskiej szereg wniosków i interpelacji poselskich, m. in. interpelację posła Gduli w sprawie plac i zarobków górników i robotników w kopalni państwowej żupy solnej w Wieliczce i interpelacja posła Wójcika w sprawie b. gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych.

Na tem porządek dzienny posiedzenia wyczerpano.

Z posiedzenia Rady ministrów.

Warszawa. 8. II. (PAT.) Dnia 7 b. m. odbyło się pod przewodnictwem państwa na Premjera M. Kościłkowskiego posiedzenie Rady ministrów.

USTAWA O EMERYTURACH PRACOWNIKÓW SAMORZĄDOWYCH.

Rada ministrów uchwaliła projekt ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników samorządowych. Omawiany projekt jest dalszym ogniwem szeregu projektów ustaw, wniesionych ostatnio do Izby ustawodawczej, a dotyczących samorządu terytorjalnego. Celem jego jest ujednoczenie ubezpieczenia emerytalnego, sprawowanego przez Związki samorządowe we własnym zakresie działania. W poszczególnych związkach samorządowych istnieje bardzo wielka różnorodność norm ubezpieczeniowych, często zmieniających się zarówno co do wysokości świadczeń, jak i zakresu osobowego. Z pośród 87.280 pracowników czynnych, zatrudnionych w dniu 1 stycznia 1935 r. w samorządzie terytorjalnym, 39.095 osób ubezpieczonych jest we własnym zakresie związków samorządowych, zaś 48.185 osób ubezpieczonych jest w zakładzie ubezpieczeń społecznych. Przyjęty ostatnio projekt ustawy dotyczy wyłącznie tej pierwszej kategorii pracowników.

USTAWA O MLECZARSTWIE.

Następnie Rada ministrów uchwaliła projekt ustawy o mleczarstwie. Dotychczas obowiązujące przepisy prawa przemysłowego, pomyślane dla przemysłu, jako całości, nie biorą pod uwagę specyficznych warunków, w jakich żyje i rozwija się przetwórstwo mlecza.

W tym stanie rzeczy wydanie specjalnej ustawy, któraby wprowadziła normy, odpowiadające charakterowi rolniczemu przetwórstwa mlecza i jego wypelnia istniejącą lukę prawną.

INNE USTAWY.

W dalszym ciągu obrad Rada ministrów przyjęła projekt ustawy o pra-

wie wekslowem oraz projekt ustawy o prawie czekowym.

Rada ministrów uchwaliła również projekt ustawy w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny oraz projekt ustawy o wyłączeniu nieruchomości na cele budowy portów i innych urządzeń morskich.

PLAN INWESTYCYJNY NA r. 1936

Pozatem Rada ministrów uchwaliła plan inwestycyjny na r. 1936. Plan ten opracowany został jako plan tymczasowy. Ustalono w nim te inwestycje, które rozpoczęte być mają już na początku wiosennego sezonu budowlanego. Ogólna suma pozabudżetowych inwestycji państwowych przewidziana jest na 223 miliony złotych. W miarę poprawy sytuacji skarbowej istnieje możliwość szerszej realizacji inwestycji niż to przewiduje obecnie opracowany plan.

Uchwalony plan inwestycyjny nie zawiera inwestycji przedsiębiorstw państwowych, które objęte będą specjalnym planem kilkoletnim. Wytyczne programu inwestycji państwowych ustalone zostały przy zachowaniu zasady naczelnej: pozostawienie dla prywatnego ruchu inwestycyjnego jak najszerszych możliwości korzystania ze źródeł kredytowych.

PLAN PARCELACYJNY.

Wreszcie Rada ministrów uchwaliła projekt rozporządzenia Rady ministrów o ustaleniu planu parcelacyjnego na r. 1937 oraz projekt rozporządzenia Rady ministrów o ustaleniu na r. 1936 wykazu imiennego nieruchomości, podlegających wykupowi przymusowemu. Plan parcelacyjny na r. 1936 dla gruntów państwowych i państwowego Banku rolnego obejmował 20 tys. ha, zaś dla gruntów prywatnych 80 tys. ha. Plan parcelacyjny na rok 1937 został przewidziany w rozmiarze o 50 proc. większym, a mianowicie: dla gruntów państwowych i Państwowego Banku rolnego na obszarze 30 tys. ha i dla gruntów prywatnych — 120 tys. ha.

Konkurs na pomnik Marszałka Piłsudskiego.

Stołeczny Komitet Budowy pomnika Marszałka Piłsudskiego rozpiął konkurs na projekt pomnika na placu „na Rozdrożu”.

Koncepcja pomnika może być rzeźbiarska lub architektoniczna, musi jednak posiadać charakter monumentalny i odpowiedni do wielkich założeń architektoniczno-urbanistycznych, rozwinętych w kierunku przyszłej dzielnicy Marszałka Piłsudskiego (pole Mokotowskie).

Prócz samego projektu pomnika konkurs ma za zadanie ukształtowanie placu pod pomnik, jako miejsca wielkich zebrań i pochodów ze szczególnym

uwzględnieniem rozwiązania zbiegu Al. Ujazdowskiej z ul. Koszykową, 6-go Sierpnia, przyszlą Aleją Marszałka, Al. Szucha oraz powiązanie architektury wschodniej części placu Łobzowianki z Zamkiem Ujazdowskim, parkiem i aleją na Skarpie od strony Wisły i od strony Agrykoli.

Z nadesłanych projektów zostanie wyróżnionych 13 prac. Pięciu najlepszym autorom — z pośród owych 13 wyróżnionych — Sąd konkursowy zaproponuje wzięcie udziału w konkursie ściślejszym, eliminacyjnym.

Termin składania prac do konkursu nieograniczonego ustalono na dzień

1-go października b. r. Termin konkursu ściślejszego określono na dalsze 8 miesięcy.

Szczegółowych informacji w sprawie warunków i udziału w konkursie udziela listownie i telefonicznie sekretarjat Komitetu, Warszawa, Senatorska 14, pokój nr. 150, telefon 602-16.

JULJUSZ KADEN-BANDROWSKI W WIEDNIU.

Onegdaj przy szczerze zapewnionej sali Muzeum Austrjackiego odbył się odczyt Juliusza Kaden-Bandrowskiego na temat „Piłsudski a nowa Polska”. Na odczyt obecni byli minister Stokinger, Baar-Barenfels, Pentner, przedstawił Korpusu dyplomatycznego oraz sfer kulturalno-towarzystwowych. — Odczyt wywarł na słuchaczach duże wrażenie.

Po odczyt odbyło się przyjęcie na cześć prelegenta, na którym byli obecni poseł Rzplitej, przedstawiciele miejscowych sfer towarzyskich oraz kolonii polskiej. Przemówił znany poeta, tłumacz „Nieboskiej Komedji”, Osokor, witając prelegenta, który odpowiedział na to przemówienie.

Poprzedniego dnia odbyła się konferencja prasowa p. Kaden-Bandrowskiego z przedstawicielami prasy miejscowej. Pisarz polski omawiał współczesną polską twórczość literacką. Konferencja ta znalazła szeroki oddźwięk w prasie wiedeńskiej.

AUTOGRAF PANA MINISTRA SPRAW WNEIIRZNYCH, PREZESA SWIATOWEGO ZWIĄZKU POLAKÓW Z ZAGRANICĄ.

Honor Ojczyzny spoczywa zarówno w ręku nas w Kraju, jak i Polaków w całym świecie. Naszym wspólnym obowiązkiem jest o tem nieustannie pamiętać!
(—) Władysław Raczkiewicz

URUCHOMIENIE FABRYKI PLAGE I ŁASKIEWICZ.

Lublin. 7. II. (PAT.) Uruchomienie fabryki „Plage i Łaskiewicz” w Lublinie przewidywane jest w najbliższym czasie. Prawdopodobnie nastąpi to w połowie bieżącego miesiąca. Jeden dział, mianowicie maszyn gorzelnicznych, ruszył już kilka tygodni temu. Trudno jest obecnie przewidzieć, czy przy uruchomieniu fabryki zatrudnienie będą wszyscy pracownicy, czy tylko część. W związku z tem pracownicy fabryki zorganizowali wiec, na którym uchwalono rezolucję, domagającą się przyjęcia wszystkich pracowników, nieobniżania stawek wynagrodzeń, nie przyjmowania robotników z innych ośrodków i t. d.

REWIZJA W STRONNICTWIE NARODOWEM

Warszawa. 8 lutego. (P. A. T.) W dniu wczorajszym organa P. P. przeprowadziły rewizję w sekretarjacie generalnym Stronnictwa Narodowego, przy ul. Aleje Jerozolimskie 17.

APEL PRASY NIEMIECKIEJ DO RZĄDU POLSKIEGO.

Warszawa. 8 lutego. (P. A. T.) Jak donoszą z Berlina, z dniem dzisiejszym nastąpiło ograniczenie ruchu tranzytowego przez Pomorze. Prasa berlińska wyraża z tego powodu niezadowolenie, nazywając decyzję rządu polskiego jednostronną i zarzucając Polsce rzekomo małe zrozumienie dla obustronnych konieczności. Pozatem dzienniki apelują do rządu polskiego, aby przyczynił się do szybkiego zadowalającego rozwiązania. Można zauważyć, że w dziennikach niema żadnych zapowiedzi, że Niemcy zapłacą wreszcie swój dług, a przecież tylko o to chodzi.

